

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Gregg Braden

Vindecarea spontană a credinței

*Să zdruncinăm din temelii
paradigma falselor limite*

Traducere din limba engleză
de Mihaela Ivănuș

Editura For You
București

Cuprins

Introducere	7
Capitolul 1	
O nouă perspectivă asupra realității: Universul ca un computer al conștiinței	29
Capitolul 2	
Programarea universului: Știința credinței	87
Capitolul 3	
De la creier la minte: Cine conduce fabrica producătoare de credințe?	154
Capitolul 4	
Ce crezi? Marea întrebare ce se află în miezul vieții tale	187
Capitolul 5	
Dacă știi codul, alegi regulile: Să zdruncinăm din temelii paradigma falselor limite.....	227
Capitolul 6	
Vindecarea credinței: Cum să-ți rescrii codul realității	264
Capitolul 7	
Ghidul utilizatorului pentru Univers	311
Cuvinte de mulțumire.....	344
Despre autor.....	348

Introducere

„Lasă-te atras, în liniște, de forța a ceea ce
iubești cu adevărat.“

Rumi, poet sufit (1207–1273)

Fizicianul John Wheeler a spus odată: „Dacă nu ai descoperit nimic ciudat în timpul zilei, atunci nu a fost o zi deosebită.“¹

Pentru un om de știință, ce ar putea fi mai ciudat decât să descopere că, în timp ce urmărim pur și simplu lumea într-un loc, schimbăm, într-un fel sau altul, ceea ce se întâmplă într-un alt loc? Și totuși, exact asta ne arată noile dezvăluiri ale fizicii moderne. Încă din anul 1935, Albert Einstein, fizicianul laureat al Premiului Nobel, a menționat cât de tulburătoare pot fi aceste efecte cuantice, pe care le-a numit „acțiune

---

¹ Rostit de fizicianul John Archibald Wheeler și citat în versiunea online a revistei *Science and Spirit* în articolul „The Beauty Of Truth“ (2007), www.science-spirit.org/article_detail.php?article_id=308. [Cu excepția notelor de traducător sau de redactor, semnalate ca atare, toate celelalte note îi aparțin autorului. (n. red.)]

fantomatică la distanță”¹. Într-un articol scris împreună cu renumiții fizicieni Boris Podolsky și Nathan Rosen, el afirma: „Nu există nicio definiție rațională a realității care să permită explicarea acestei acțiuni fantomatice la distanță.”²

Astăzi, exact aceste anomalii bizare au declanșat o revoluție importantă în modul nostru de a ne percepe pe noi înșine și Universul. În cea mai mare parte a secolului XX, oamenii de știință s-au luptat să înțeleagă ce anume ne spun anomaliile cuantice despre modul în care funcționează realitatea. Se cunoaște, de exemplu, influența conștiinței umane asupra energiei cuantice – *materialul din care este făcut totul* – în anumite condiții. Acest lucru a deschis ușa către o posibilitate care împinge mai departe limitele a ceea ce ni s-a spus despre lume în trecut. Din ce în ce mai multe dovezi sugerează că aceste rezultate neașteptate sunt mai mult decât niște excepții izolate. Întrebarea este: ce înseamnă mai mult?

Oare efectele faptului că observatorii își influențează experimentele reprezintă o fereastră deosebită către genul de realitate în care trăim? Și, dacă așa stau lucrurile, oare trebuie să ne întrebăm dacă aceste efecte ne spun și *cine suntem noi* în cadrul acestei realități? Răspunsul la ambele întrebări este: „Da!”

¹ Acțiunea fantomatică la distanță reprezintă cel mai contraintuitiv și mai surprinzător fenomen din rândul ciudățeniilor cuantice.

² Citat de Albert Einstein într-un articol din *Discover*, „Einstein’s Gift for Simplicity” (30 septembrie 2004), http://discovermagazine.com/2004/sep/einsteins-gift-for-simplicity/article_view?b_start:int=1&-C=.

Acestea sunt exact concluziile pe care le sugerează noile descoperiri. Ele sunt și motivul pentru care am scris cartea de față.

Nu există observatori

Oamenii de știință au demonstrat că, în timp ce *noi credem* că doar observăm lumea, de fapt este imposibil să „observăm” ceva pur și simplu. Indiferent dacă atenția noastră se concentrează pe o particulă cuantică într-un experiment de laborator sau pe orice altceva – de la vindecarea corpului la succesul în carieră și la relațiile noastre –, avem anumite așteptări și credințe referitor la ceea ce vedem. Uneori suntem conștienți de aceste prejudecăți, dar de cele mai multe ori nu suntem. Aceste experiențe interioare devin parte din lucrul asupra căruia ne concentrăm. „Observând”, devenim parte a ceea ce observăm.

Conform celor spuse de Wheeler, asta ne face pe toți „participanți”. Motivul? Când ne concentrăm atenția asupra unui anumit loc, la un anumit moment, ne implicăm conștiința. Iar în vastul câmp al conștiinței se pare că nu există o graniță clară care să arate unde ne terminăm *noi* și unde începe restul Universului. Când ne gândim la lume în acest mod, devine clar de ce anticii credeau că totul este interconectat. Sub formă de energie, *chiar este*.

Pe măsură ce oamenii de știință continuă să determine exact ce înseamnă să fim participanți, noile

dovezi ne îndreaptă către o concluzie clară: aceea că trăim într-o realitate interactivă în care schimbăm lumea din jurul nostru prin modificarea a ceea ce se întâmplă în interiorul nostru în timp ce observăm – adică gândurile, sentimentele și credințele noastre.

- **Implicații:** De la vindecarea bolilor până la durata vieții, succesul în carieră și în relații, tot ceea ce trăim ca „viață” este într-o legătură directă cu ceea ce credem.
- **Concluzie:** Pentru a ne modifica viața și relațiile, pentru a ne vindeca trupul și a aduce pace familiilor și popoarelor noastre, este nevoie de o mutație simplă, dar clară, în modul în care folosim credințele și convingerile.

Pentru cei care acceptă concluziile pe care știința ne-a făcut să le credem în ultimii trei sute de ani, chiar simplul fapt de a ne gândi că experiența noastră interioară poate afecta realitatea nu reprezintă altceva decât o erezie. Însăși ideea face să se estompeze zona de siguranță care a despărțit, în mod tradițional, știința de spiritualitate și pe noi de lume. În loc să credem că suntem victime pasive într-un loc unde, de exemplu, lucrurile doar „se întâmplă” fără niciun motiv evident, această nouă opinie ne plasează direct la cârma vieții.

În această poziție suntem puși în fața dovezilor de netăgăduit care confirmă faptul că suntem arhitecții realității noastre. Cu această confirmare, vedem că avem puterea de a elimina bolile și de a face din război

doar o amintire a trecutului. Dintr-odată, soluția materializării celor mai înalte visuri ale noastre în realitate ne este la îndemână. Și ne întrebăm din nou: care este locul nostru în Univers? Ce se presupune că ar trebui să facem în viață?

Ce ar putea fi mai important decât să găsim răspunsul la aceste întrebări, să înțelegem implicațiile acestei revoluții în viața noastră și să descoperim ce semnifică ea pentru *noi*? Într-o lume în care cea mai mare criză din istoria omenirii ne amenință supraviețuirea, nu ar putea exista o miză mai mare.

Cod de credință nr. 1: Experimentele arată că obiectul atenției noastre modifică realitatea însăși și sugerează faptul că trăim într-un univers interactiv.

Falsele presupuneri ale științei

Deși modificarea modului în care gândim despre noi înșine a început acum aproape o sută de ani, e posibil ca ea să nu fi fost recunoscută de către omul obișnuit care își urmează rutina zilnică. Schimbarea pe care o aduce în viața noastră galopantă, de oameni ocupați, cu relații construite prin internet și emisiuni televizate în direct, are loc la un nivel atât de subtil, încât e posibil ca puțini oameni să fi sesizat că ea a început.

Respect pentru... De exemplu, e posibil să nu fi citit despre asta în ziarul de dimineață. Este puțin probabil ca problema „realității” să fi fost subiectul întâlnirilor săptămânale cu personalul din firmă sau al celor din jurul automatului de cafea... asta dacă nu ești un om de știință care încearcă să înțeleagă natura acestei realități. Pentru *acești* oameni, revoluția seamănă cu un uriaș cutremur neînregistrat de aparate, în timp ce uniformizează unele dintre cele mai sacre credințe ale științei. Efectele sale se propagă prin laboratoare, săli de clasă și cărți, ca un boom sonic fără de sfârșit. În drumul lui lasă în urmă o brazdă lată de învățături depășite, precum și o reevaluare dureroasă a unor credințe de o viață și chiar a unor întregi cariere.

Deși pare să fie un proces tăcut, transformarea pe care această revoluționare a perspectivei asupra realității o aduce în viața noastră a erupt cu o forță nemaîntâlnită până acum, deoarece aceleași descoperiri care au dat naștere la întrebări au dus și la concluzia că „dovezile” despre care am crezut, timp de trei sute de ani, că ne explică Universul și rolul nostru în el sunt imperfecte. Ele se bazează pe două ipoteze, care s-au dovedit a fi false:

- **Ipoteza falsă nr. 1:** Spațiul dintre „lucruri” este gol. Noile descoperiri ne spun că nu acesta este adevărul.
- **Ipoteza falsă nr. 2:** Experiențele noastre interioare – sentimente și credințe – nu au niciun efect asupra lumii de dincolo de corpul nostru. Și acest lucru s-a dovedit a fi complet greșit.

Experimente ce duc la zdruncinarea din temelii a paradigmei, publicate în reviste de renume, dezvăluie că suntem scăldați de un câmp de energie inteligentă care umple ceea ce se credea că este un spațiu gol. Alte descoperiri demonstrează, dincolo de orice îndoială, că acest câmp reacționează în funcție de noi – *se rearanjează de la sine* –, în prezența sentimentelor și credințelor noastre ce pornesc din inimă. Și aceasta este revoluția care schimbă totul.

Asta înseamnă că, de când Isaac Newton a enunțat legile fizicii în lucrarea sa *Philosophiae Naturalis Principia Mathematica* [*Principiile matematice ale filosofiei naturale*], publicată în 1687, am fundamentat pe informații false sau cel puțin incomplete ceea ce acceptăm a fi capacitățile și limitele noastre. De atunci, mare parte din știință se bazează pe credința că suntem ne semnificativi în schema generală a lucrurilor. Ne-am exclus din însăși ecuația vieții și a realității!

Atunci este, oare, de mirare că simțim că nu avem puterea de a-i ajuta pe cei dragi și pe noi înșine când ne confruntăm cu crize majore? Este, oare, surprinzător că ne simțim frecvent neajutorați când vedem cum lumea se schimbă atât de repede, încât s-a spus că „se destramă“?

Dintr-o dată, totul – de la capacități personale și limitări până la realitatea noastră colectivă – ne este la îndemână. Este aproape ca și când circumstanțele lumii noastre ne împing spre noua frontieră a conștiinței însăși forțându-ne să redescoperim cine suntem pentru a supraviețui situației pe care am creat-o.

Motivul pentru care suntem un factor-cheie în această revoluție este că ea se bazează pe ceva ce facem chiar acum, în acest moment. Fiecare în parte și împreună, individual și colectiv, conștient și inconștient, noi toți alegem ce perspectivă să avem despre noi și *ceea ce credem* noi că este adevărul despre lume. Rezultatele credințelor noastre ne înconjoară sub forma experiențelor de zi cu zi.

Revoluția cunoașterii științifice sugerează că, de la sănătatea personală și relații până la războiul global și pace, realitatea vieților noastre nu este nimic mai mult și nimic mai puțin decât „unde credințelor” noastre, ce modelează substanța cuantică din care este făcut totul. Totul are legătură cu ceea ce acceptăm despre lume, despre capacitățile și limitele noastre și despre noi înșine.

Factori de netăgăduit

„Bine”, spui tu, „am mai auzit toate astea. Este naiv și, poate, chiar arogant să sugerăm că Universul este afectat în vreun fel de credințele noastre personale. Nu poate fi atât de simplu”. Acum 20 de ani, ca om de știință educat în modul convențional în care știința privea lumea în trecut, aș fi fost de acord cu tine.

La prima vedere, se pare că nu există nimic în modul nostru tradițional de a privi lumea care să le permită credințelor noastre interioare să influențeze